

عنوان مقاله:

نقعه در عقد نکاح دائم و نکاح منقطع

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات حقوقی و قضایی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فاطمه رمضان پور شیرایه - کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرانزلی، بندرانزلی، ایران

بهزاد فرهنگ ریک دانش - کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرانزلی، بندرانزلی، ایران

عباس قاسم نژاد - کارشناسی ارشد، حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعات مهم در روابط میان زوجین پرداخت نفقه می باشد. نفقه زن در واقع میزان وجهی است که مرد از بابت هزینه های زندگی باید به همسر خود بپردازد. پرداخت نفقه زن تا حدی مهم است که قانون گذار مقررات ویژه ای را برای آن اختصاص داده است. در نکاح دائم پرداخت نفقه به زوجه تکلیف شوهر است و این تکلیف ناشی از قانون است به طوری که ماده 1106 قانون مدنی مقرر داشته است ((در عقد نکاح دائم نفقه زن بر عهده شوهر است)) . این تکلیف در قبال تمکین زوجه قرار دارد. به طوری که اگر زن بدون مانع شرعی از ادای وظایف زوجیت امتناع نماید مستحق نفقه نخواهد بود (ماده 1108 قانون مدنی)، حتی بعد از طلاق رجعی در زمان عده اگر طلاق در حال نشوز نباشد نفقه بر عهده شوهر مستقر است و چنانچه زن حامله باشد تا زمان وضع حمل حق نفقه خواهد داشت (ماده 1109 قانون مدنی). ولیکن در عقد منقطع زن حق نفقه ندارد مگر اینکه در ضمن عقد نکاح شرط شده باشد و یا عقد مبنی بر آن جاری گردد (ماده 1113 قانون مدنی). در مقاله حاضر به بررسی اینکه زوجه در چه شرایطی در نکاح دائم و نکاح منقطع مستحق نفقه خواهد بود و همچنین ماهیت نفقه، شرایط الزام به انفاق، سقوط نفقه و ضمانت اجرای نفقه خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

نقعه، تمکین، نشوز، نکاح دائم، نکاح منقطع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136577>

